

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 22, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. H. Boven, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. C.M.A. Knoben, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.IJ. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1528](#) 10-10-2025

Zorgplicht curator om verontreinigde zaken te verwijderen

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:2659](#) 30-09-2025

Faillissementsaanvraag door aandeelhouder levert misbruik van recht op

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:5538](#) 09-09-2025

De vennootschap waarvan het faillissement is opgeheven wegens gebrek aan baten, maar die toch nog eens failliet wordt verklaard. Met wenk

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:1658](#) 12-06-2025

Faillietverklaring investeringsmaatschappij

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2025:6190](#) 02-10-2025

WHOA: verlenging afkoelingsperiode. Vorderingen gekwalificeerd als 'belangrijke vooruitgang', mede vanwege trage reactie Belastingdienst

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2025:18220](#) 25-09-2025

Verzet tegen faillietverklaring niet-ontvankelijk

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2025:10742](#) 24-09-2025

Curator neemt procedure tegen ex-partner over en vordert verklaring voor recht dat beslag is vervallen

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2025:18030](#) 17-09-2025

Eindvonnis inzage gegevens in exhibitie-incident

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2025:8132](#) 10-09-2025

Procesrecht: gevolgen faillissement van een van de gedaagden in conventie, tevens

eiser in reconventie

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2025:8548](#) 28-07-2025

WHOA: afkondiging afkoelingsperiode

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2025:8283](#) 24-07-2025

WHOA. Afwijzing afkoelingsverzoek: afkoelingsperiode is niet in het belang van de gezamenlijke schuldeisers

RECHTSPRAAK

Faillissementsaanvraag door aandeelhouder levert misbruik van recht op

Een aandeelhouder vraagt het faillissement aan van een vennootschap die geen activiteiten meer ontplooit en geen activa meer heeft. Het hof oordeelt dat de aanvraag beoogt een bestaand conflict voort te zetten; dat is niet de bedoeling.

Een drietal appellanten heeft het faillissement aangevraagd van Keyser Bouw. De appellanten zijn een aandeelhouder van Keyser Bouw en de bestuurders van de desbetreffende aandeelhouder. Zij hebben uit hoofde van een vonnis vorderingen op Keyser Bouw, voor in totaal circa € 19.000.

Tussen appellanten en het bestuur van Keyser Bouw bestaat een conflict. Zij verwijten elkaar over en weer het bevoordelen van zichzelf, van de aan hen gelieerde vennootschappen en van hun ouders. Verschuldigde bouwsommen voor gerealiseerde woonappartementen zouden in het verleden niet volledig in rekening gebracht aan de ouders van partijen en appellant 1 is hiervoor in 2021 ontslagen als bestuurder van Keyser Bouw. Verder verwijten de appellanten het bestuur van Keyser Bouw dat er geen correcte en volledige administratie is gevoerd en dat er geen zorg wordt gedragen voor het opmaken en tijdig publiceren van de jaarrekening. Verder verwijt de bestuurder appellant dat hij niet wenst mee te werken aan het maken van bezwaar tegen opgelegde belastingaanslagen vanaf 2021, waardoor onnodige schulden zouden zijn ontstaan.

De rechtbank heeft het verzoek in eerste aanleg afgewezen.

Gerechtshof Amsterdam

Het hof oordeelt dat in beginsel aan de vereisten voor de faillietverklaring ex artikel 6 lid 3 Fw wordt voldaan. Er is immers gebleken van twee opeisbare vorderingen, die al langere tijd onbetaald zijn gelaten. Daarnaast is er sprake van een belastingenschuld. Weliswaar is bezwaar gemaakt tegen een aantal aanslagen, maar dat betekent nog niet dat de vorderingen van de Belastingdienst niet meer bestaan. Verder genereert Keyser Bouw al enkele jaren geen

inkomsten meer. Aldus is summierlijk gebleken van feiten en omstandigheden die maken dat Keyser Bouw in een toestand verkeert dat zij heeft opgehouden te betalen.

Het hof wijst het faillissementsverzoek echter af vanwege misbruik van recht ex artikel 3:13 BW. Gebleken is namelijk dat appellanten de faillissementsaanvraag willen gebruiken voor een ander doel dan waarvoor de aanvraag is bedoeld. In wezen wensen appellanten de strijd tussen hen en de bestuurder van Keyser Bouw voort te zetten, met gebruikmaking van de diensten van de curator en de instrumenten van de Faillissementswet. Appellanten wensen namelijk dat een curator onderzoek verricht naar het handelen van de bestuurder, zodat deze vervolgens in privé aansprakelijk kan worden gesteld. Daar is de faillissementsaanvraag niet voor bedoeld, te minder nu de bestuurder appellant 1 gelijksoortige verwijten maakt. Daarnaast is behoudens de vordering van de Belastingdienst niet gebleken van andere schuldeisers dan aan de partijen gelieerde rechtspersonen. Volgens het hof staan voor de oplossing van een conflict tussen aandeelhouders en bestuurders andere mogelijkheden open, zoals het voeren van een enquêteprocedure bij de Ondernemingskamer. Verder zijn er geen activa, waardoor het aannemelijk is dat een aan te stellen curator niet over de middelen zal beschikken om onderzoek te kunnen doen naar het functioneren van (gewezen) bestuurders. Appellanten hebben nog wel aangegeven dat zij aan de curator een voorschot kunnen verstrekken, maar dat aanbod is onvoldoende concreet en niet nader toegelicht, zodat dit niet tot een ander oordeel kan leiden.

A.A.O. Bosori, oktober 2025

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-09-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:2659

Zaaknummer: 200.357.660

Rechters: M.L.D. Akkaya, R.J.Q. Klomp en A. van Zanten-Baris

Advocaten: mr. S.V. Rutgers en M.P. Doorten

Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw en 3:13 BW

RECHTSPRAAK

De vennootschap waarvan het faillissement is opgeheven wegens gebrek aan baten, maar die toch nog eens failliet wordt verklaard. Met wenk

Een bv waarvan het faillissement is opgeheven wegens gebrek aan baten, waardoor de vennootschap is ontbonden, wordt alsnog failliet verklaard. Er wordt geprocedeerd over het pluraliteitsvereiste en het begrip bate in de zin van een bestuurdersaansprakelijkheidsvordering.

Een vennootschap waarvan het faillissement is opgeheven wegens gebrek aan baten en die is ontbonden, kan alsnog 'herleven' en wederom failliet worden verklaard. Wanneer van een dergelijke vennootschap het faillissement binnen drie jaar na de opheffing wordt aangevraagd, dan geldt op grond van artikel 18 Fw als extra voorwaarde dat de aanvrager aantoont dat er voldoende baten aanwezig zijn om de kosten van het faillissement te bestrijden.

In onderhavige zaak betrof het HA Infra B.V. ('de bv') die op 7 mei 2019 failliet werd verklaard. Op 21 april 2020 werd het faillissement opgeheven bij gebrek aan baten en de ontbinding van de bv werd daags erna geregistreerd. NTP, een van de onbetaald gebleven schuldeisers van de bv (ook 'de schuldeiser'), heeft in 2025 verzocht om de bv opnieuw in staat van faillissement te verklaren, omdat volgens NTP is gebleken dat de bv nog over baten beschikt en in de toestand verkeert dat zij heeft opgehouden te betalen. De rechtbank wees het verzoek af, omdat volgens haar niet summierlijk was gebleken van het bestaan van steunvorderingen en daarmee dus niet aan het pluraliteitsvereiste was voldaan.

De schuldeiser is vervolgens in hoger beroep gegaan. In die procedure speelt niet alleen de vraag van het pluraliteitsvereiste, maar komen ook andere interessante vraagstukken aan de orde. Zo wordt ingegaan op de vraag wat een bate is en of bestuurdersaansprakelijkheidsvorderingen onder dat begrip kunnen worden gebracht. Ook wordt stilgestaan bij de verjaringsproblematiek.

Om te beginnen bij het begin: volgens vaste rechtspraak kan een ontbonden rechtspersoon

alsnog failliet worden verklaard als summierlijk is gebleken van feiten en omstandigheden die voldoende aannemelijk maken dat er nog baten zijn en als ook aan de vereisten voor faillietverklaring is voldaan (HR 27 januari 1995, ECLI:NL:HR:1995:ZC1631, *JOR* 2025/76). Aan het extra vereiste van artikel 18 Fw hoeft in casu niet te worden voldaan, nu het langer dan drie jaar geleden is dat het faillissement van de bv is opgeheven. De aanvragende schuldeiser draagt de bewijslast en dient dus onder andere aan te tonen dat er nog een bate is. De schuldeiser wijst in dat verband naar een brief van de voormalig curator van de bv, waarin wordt gesteld dat er per saldo een bedrag van ruim € 100.000 aan de bv zou zijn onttrokken. De curator heeft dit niet eerder gezien, nu hem tijdens het faillissement een onjuiste voorstelling van zaken is gegeven. De curator stelt ook dat daardoor de administratieplicht is geschonden en bovendien waren niet alle jaarrekeningen tijdig gedeponneerd, waardoor in faillissement ingevolge artikel 2:248 lid 2 BW zou gelden dat kennelijk onbehoorlijk bestuur vaststaat en wordt vermoed dat dit een belangrijke oorzaak van het faillissement is geweest (hoogstwaarschijnlijk leidend tot hoofdelijke aansprakelijkheid van de bestuurders).

De bv wijst erop dat het op de weg van de curator lag om ten tijde van het faillissement onderzoek te doen naar de administratie van de bv. Ook stelt zij zich op het standpunt dat een eventuele vordering ten gevolge van bestuurdersaansprakelijkheid ex artikel 2:248 BW aan de curator toekomt, zodat het geen bate van de vennootschap betreft. Tot slot meent de bv dat de curator al in 2019 bekend was met de vermeende vordering op grond van bestuurdersaansprakelijkheid, en dat deze vordering inmiddels is verjaard.

Het hof gaat allereerst in op het vraagstuk rondom de bate. Hoewel een vordering ten gevolge van bestuurdersaansprakelijkheidsstelling ex artikel 2:248 lid 2 BW technisch gezien een vordering van de faillissementsboedel is en geen vordering van de vennootschap, moet het begrip bate ruim worden uitgelegd, aldus het hof (aansluitend bij Hof Den Haag 2 juli 2015, ECLI:NL:GHDHA:2015:1846, *JOR* 2016/47). Het hof legt uit dat herleving van de ontbonden rechtspersoon ter afwikkeling van het faillissement tot doel heeft later gebleken baten alsnog ten gunste van de schuldeisers te laten komen. Een geslaagd beroep op bestuurdersaansprakelijkheid door de toekomstige curator heeft tot gevolg dat de boedel een vordering op de bestuurder krijgt en bij verhaal van die vordering komt de bate ten gunste van de boedel en daarmee ook ten gunste van de schuldeisers, waarmee voorgaand doel wordt bereikt. Zie bijvoorbeeld ook S. Renssen, 'Perikelen rondom de onterechte – en soms zelfs onrechtmatige – turboliquidatie', *TvOB* 2021/3 voor dit vraagstuk.

Het hof wijst er nog op dat een toekomstige curator naast een vordering op grond van artikel 2:248 BW ook een vordering op grond van artikel 6:162 BW kan instellen jegens het bestuur wegens onrechtmatig handelen. Ter zitting heeft de schuldeiser bovendien gewezen op de mogelijkheid van de curator om ook nog op grond van artikel 2:9 BW te procederen.

Wat betreft de mogelijke verjaring wijst het hof op het bepaalde in artikel 2:23c lid 2 BW: er is sprake van een verlengingsgrond gedurende de periode waarin de bv is opgehouden te bestaan, dus problematieken rondom verjaring spelen hier niet.

Dan het vraagstuk rondom pluraliteit van schuldeisers: volgens de schuldeiser blijkt uit het feit dat bij het eerdere faillissement van de bv geen vereffening heeft plaatsgevonden en de faillissementsschuldeisers van de bv geen baten uit de boedel hebben ontvangen, dat de bv meerdere vorderingen onbetaald heeft gelaten. De bv betwist dat de vorderingen rechtsgeldig zijn en meent bovendien dat de vorderingen inmiddels – door verloop van in ieder geval vijf jaar – zijn verjaard. Tot slot gaat de bv ervan uit dat de schuldeisers de vorderingen hebben afgeboekt en daarmee afstand hebben gedaan van de vorderingen.

Volgens het hof heeft de bv onvoldoende onderbouwd dat de schuldeisers hun vorderingen hebben prijsgegeven en dat ze niet meer bestaan. Verjaring speelt ook hier niet wegens het bepaalde in artikel 2:23c lid 2 BW. Het hof spreekt alsnog het faillissement van de bv uit.

Wenk

Hoewel de bate bestaat uit een mogelijke vordering, die nog moet worden ingesteld, waarvan onzeker is of deze wordt toegewezen en of de bestuurder uiteindelijk verhaal biedt, en hoewel het bestaan van pluraliteit niet waterdicht is, kan ik mij vinden in het eindresultaat. Uit de in het arrest gepresenteerde feiten volgt duidelijk dat er iets niet pluis is. Het faillissement uitspreken van de bv en de benoeming van een curator, die vergaande onderzoeksmogelijkheden heeft, is voor de achtergebleven schuldeiser(s) de enige manier om wellicht alsnog iets van hun vordering betaald te krijgen. Niet meer dan eerlijk dus.

S. Renssen, oktober 2025

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 09-09-2025

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2025:5538

Zaaknummer: 200.353.902

Rechters: M.H.F. van Vught, M.P.M. Hennekens en H.M.L. Dings

Advocaten: C. van de Kraats en J.M. Pol

Wetsartikelen: 16 Fw, 2:19 BW, 18 Fw, 2:23c BW en 6 Fw

RECHTSPRAAK

WHOA: afkondiging afkoelingsperiode

De rechtbank maakt duidelijk wanneer een afkoelingsperiode in het belang is van de gezamenlijke schuldeisers. In beginsel moet sprake zijn van een positieve exploitatie en mag de schuldenlast gedurende de afkoelingsperiode niet toenemen. Onder omstandigheden is een afkoelingsperiode ook mogelijk bij een negatieve exploitatie, maar dan moet het akkoord meerwaarde hebben boven een afwikkeling in faillissement en moet er ook een reële kans zijn dat het akkoord tot stand komt.

Een vennootschap waarvan het faillissement is aangevraagd door de Belastingdienst verzoekt om de afkondiging van een afkoelingsperiode. De rechtbank overweegt dat de schuldenaar ontvankelijk is in zijn verzoek, omdat hij heeft toegezegd binnen twee maanden een akkoord aan te bieden. De rechtbank overweegt verder dat uit de faillissementsaanvraag volgt dat een afkoelingsperiode noodzakelijk is om het WHOA-akkoord te kunnen voorbereiden.

Daarna beoordeelt de rechtbank of summierlijk blijkt dat de belangen van de gezamenlijke schuldeisers zijn gediend door de afkoelingsperiode en door de afkoelingsperiode getroffen derden niet wezenlijk in hun belangen worden geschaad. De rechtbank overweegt dat de schuldenaar hiervoor in beginsel inzichtelijk moet maken dat de schuldenlast niet oploopt, dus dat tijdens de afkoelingsperiode sprake is van een positieve exploitatie. Bij een negatieve exploitatie is het ook mogelijk dat een afkoelingsperiode wordt afgekondigd, maar dan moet het akkoord meerwaarde hebben boven een afwikkeling in faillissement en moet er ook een reële kans zijn dat het akkoord tot stand komt.

De rechtbank oordeelt dat summierlijk is gebleken dat een afkoelingsperiode in het belang is van de gezamenlijke schuldeisers. De rechtbank kondigt daarom een afkoelingsperiode af van twee maanden, maar draagt de schuldenaar wel op binnen vier weken te laten zien dat hij gedurende de afkoelingsperiode aan zijn lopende verplichtingen kan voldoen.

In een uitspraak van enkele maanden later (ECLI:NL:RBGEL:2025:8563) wordt de

afkoelingsperiode bij wijze van tijdelijke voorziening verlengd, totdat een eindbeslissing op het verlengingsverzoek is gegeven. Ten tijde van het schrijven van deze samenvatting is de eindbeslissing nog niet gepubliceerd op rechtspraak.nl.

H.J. de Kloe, oktober 2025

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-07-2025

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2025:8548

Zaaknummer: 453894 FT RK 25-623

Rechters: S. Boot, R.P. van Eerde en S.J.O. de Vries

Advocaten: M.J.H. Vermeeren en H. Verweij

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

Curator neemt procedure tegen ex-partner over en vordert verklaring voor recht dat beslag is vervallen

De kantonrechter wijst de vordering tot (terug)betaling van een deel van de hypotheeklasten die de failliet voor zijn rekening heeft genomen af. De rechter verklaart ook niet voor recht dat het beslag is vervallen. Voor opheffing van beslag moet bij een andere rechter een vordering worden ingesteld. Ten overvloede overweegt de kantonrechter dat niet duidelijk is welk belang de curator heeft bij zijn vordering, omdat het vervallen van het beslag door het faillissement uit de wet voortvloeit.

Twee natuurlijke personen hebben samengewoond. De man betaalde de hypotheeklasten, maar vordert in deze procedure betaling van de helft van deze betaalde bedragen. De reden voor het instellen van deze vordering is dat de vrouw ook een procedure is gestart tegen de man, in verband waarmee de vrouw ook beslag heeft gelegd onder de notaris op een deel van de overwaarde van de woning die aan de man toekomt.

Inmiddels is de man failliet verklaard. De curator heeft de procedure overgenomen en heeft ook gevorderd voor recht te verklaren dat het door de vrouw gelegde beslag van rechtswege is vervallen door het faillissement. De kantonrechter wijst de vordering tot betaling van de helft van de hypotheeklasten af, omdat partijen stilzwijgend afspraken hebben gemaakt over de verdeling van hun gezamenlijke kosten. Ze hebben nooit afgesproken de door hen betaalde bedragen met elkaar te verrekenen. Uit de verklaring van partijen kan juist worden afgeleid dat verrekening niet de bedoeling was.

De kantonrechter verklaart ook niet voor recht dat het beslag is vervallen. Een vordering tot opheffing van een gelegd conservatoir beslag moet op grond van artikel 705 Rv worden ingesteld bij de rechter die de hoofdzaak behandelt of de voorzieningenrechter die het beslagverlof heeft verleend. Dat is de kantonrechter niet. Ten overvloede overweegt de kantonrechter dat niet duidelijk is welk belang de curator heeft bij zijn vordering, omdat het

vervallen van het beslag door het faillissement uit de wet voortvloeit.

H.J. de Kloe, oktober 2025

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 24-09-2025

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2025:10742

Zaaknummer: 11670890

Rechters: E.L. Grosheide

Advocaten: B. Stelling en N.H. Fridsma

Wetsartikelen: 705 Rv en 33 Fw

RECHTSPRAAK

Verzet tegen faillietverklaring niet-ontvankelijk

De rechtbank verklaart het verzet niet-ontvankelijk, omdat de stichting in eerste aanleg is verschenen én omdat het verzoekschrift niet is ingediend door een advocaat.

Een stichting die failliet is verklaard, heeft verzet ingesteld tegen het faillissementsvonnis. De rechtbank verklaart de stichting niet-ontvankelijk in haar verzet. Hiervoor zijn twee redenen. In de eerste plaats is iemand op de faillissementszitting verschenen die een volmacht had van de bestuurder om de stichting te vertegenwoordigen. Om die reden is het niet mogelijk in verzet te gaan tegen het faillissementsvonnis, maar had hoger beroep moeten worden ingesteld. Ten tweede is het verzet niet ingesteld door een advocaat.

H.J. de Kloe, oktober 2025

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 25-09-2025

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2025:18220

Zaaknummer: C/09/25/314 F

Rechters: L. Mundt

Wetsartikelen: 8 Fw

RECHTSPRAAK

Eindvonnis inzage gegevens in exhibitie-incident

De curator in het faillissement van Q.E.D. B.V. verwijt Formex Healthcare c.s. dat zij voorafgaand aan het faillissement op onrechtmatige wijze een doorstart heeft gemaakt door klanten en opdrachten van Q.E.D. B.V. over te nemen. In het exhibitie-incident, waarover op 9 juli 2025 een tussenvonnis is gewezen, vordert de curator op grond van artikel 195 Rv inzage in bepaalde gegevens om de gestelde schade te kunnen onderbouwen.

De curator verzoekt de rechtbank om Formex Healthcare te bevelen kopieën te verstrekken van alle correspondentie die aan klanten van Q.E.D. is verzonden over de overgang van bestellingen per 31 mei 2023. Daarnaast verzoekt de curator dat DigiJuris B.V. toegang krijgt tot de administratie om facturen en bankafschriften vanaf 26 mei 2023 te onderzoeken, voor zover deze betrekking hebben op voormalige relaties van Q.E.D. Voorts vordert de curator dat Formex Healthcare wordt veroordeeld tot het betalen van een dwangsom wanneer zij niet aan deze veroordeling voldoet.

Formex Healthcare voert aan dat zij relaties van Q.E.D. nooit proactief heeft benaderd, dat de facturen een vollediger beeld geven over de relaties en de omzet dan de bankafschriften, en dat het verzoek te ruim is. Formex Healthcare voert voorts aan dat de rechtbank de specifieke zoektermen moet vaststellen die bij de inzage door DigiJuris mogen worden gebruikt. Ook vraagt zij om geen of een lagere dwangsom op te leggen.

De rechtbank verwerpt deze verweren. De curator heeft zijn verzoek voldoende afgebakend door een lijst van relaties van Q.E.D. over te leggen. Daarnaast is DigiJuris een bedrijf met ruime ervaring op het gebied van het verzamelen van digitale gegevens. De rechtbank gaat er dus van uit dat zij de gegevens aan de hand van relevante zoektermen zal verzamelen, en eventuele niet relevante gegevens anonimiseert en/of zwart maakt, voordat deze aan de curator worden verstrekt.

De rechtbank beveelt Formex Healthcare de gevraagde stukken te verstrekken en DigiJuris

toegang te verlenen tot de administratie, op straffe van een dwangsom. De hoofdzaak wordt verwezen naar de rolzitting van 29 oktober 2025.

N. Gamliël, oktober 2025

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 17-09-2025

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2025:18030

Zaaknummer: C/09/685469 / HA ZA 25-435

Rechters: J.L.M. Luiten

Advocaten: A.Y. Kroll en F.M.A. Rooijakkers

Wetsartikelen: 195 Rv

RECHTSPRAAK

WHOA. Afwijzing afkoelingsverzoek: afkoelingsperiode is niet in het belang van de gezamenlijke schuldeisers

Een afkoelingsperiode is weliswaar noodzakelijk voor de voortzetting van de onderneming, maar niet is gebleken dat de belangen van de schuldeisers daarbij - en in het verlengde daarvan bij een WHOA-akkoord - zijn gediend.

Verzoek en zienswijze schuldeiser

In deze WHOA-procedure verzoekt de holding ('verzoekster') van een groep vennootschappen in de transportsector om de afkondiging van een afkoelingsperiode. De groep is als gevolg van de coronapandemie onder financiële druk komen te staan. Verzoekster legt aan haar verzoek ten grondslag dat een afkoelingsperiode noodzakelijk is voor de voortzetting van de onderneming, en schuldeisers in geval van faillissement een lagere uitkering op hun vorderingen kunnen verwachten. Een schuldeiser ('de schuldeiser') stelt in zijn zienswijze dat een afkoelingsperiode niet noodzakelijk is, omdat hij niet zal overgaan tot een aanvraag van het faillissement van verzoekster. Daarnaast stelt de schuldeiser dat het afkoelingsverzoek misbruik van recht oplevert, omdat de afkoelingsperiode er slechts toe strekt om uitstel van betaling te bewerkstelligen.

Beoordeling

De rechtbank Gelderland volgt verzoekster in haar betoog dat een afkoelingsperiode noodzakelijk is voor de voortzetting van de onderneming. De schuldeiser heeft namelijk beslag gelegd op de aandelen van een groepsvennootschap, en executie van die aandelen zou de totstandkoming van het beoogde akkoord doorstrepen. Daarmee is aan het eerste vereiste van artikel 376 lid 4 (sub a) Fw voldaan.

Aan het tweede vereiste is volgens de rechtbank niet voldaan, omdat niet blijkt dat de belangen van de gezamenlijke schuldeisers met een afkoelingsperiode zijn gediend. De liquiditeitsprognose ziet op de groep en daaruit blijkt niet wat de lopende verplichtingen van verzoekster zijn en in hoeverre zij daaraan tijdens een afkoelingsperiode zal kunnen voldoen.

Als holding genereert verzoekster geen eigen inkomsten en is zij afhankelijk van de dochterondernemingen die juist forse omzetverliezen lijden, zodat voldoening van de lopende verplichtingen tijdens de afkoelingsperiode niet aannemelijk is. Tot slot ziet de rechtbank geen meerwaarde in een WHOA-akkoord gelet op de onvolledige en inconsistente financiële onderbouwing, temeer omdat aanzienlijke vorderingen van verzoekster op haar bestuurder en de echtgenote van haar bestuurder buiten beschouwing zijn gelaten, terwijl een curator in een faillissement die vorderingen in beginsel kan incasseren.

E. Dogan, oktober 2025

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 24-07-2025

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2025:8283

Zaaknummer: HA RK 25/605

Rechters: J.H. Steverink, V.G.T. van Emstede en C.G.E. Prenger

Advocaten: T.L.P. Nguyen

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

Faillietverklaring investeringsmaatschappij

Een investeerder in Spaans vastgoed vraagt het faillissement van een investeringsmaatschappij aan. Het hof oordeelt dat summierlijk is gebleken van een vorderingsrecht en van pluraliteit. Mede uit beslag dat het Openbaar Ministerie heeft gelegd op banksaldi blijkt volgens het hof dat de investeringsmaatschappij is opgehouden te betalen. Het hof spreekt het faillissement uit.

Deze zaak draait om de faillietverklaring van PMR Vastgoed en Beleggingen B.V. ('PMR') – een investeringsmaatschappij in Spaans vastgoed. Een van de investeerders heeft obligatieleningen verstrekt ter hoogte van (in totaal) € 427.000 tegen 8% rente per jaar. Nadat deze obligaties waren verlopen is over de terugbetaling een geschil ontstaan. Dit geschil is uiteindelijk beslecht met een vaststellingsovereenkomst. Onderdeel van deze vaststellingsovereenkomst was een nieuwe obligatie-uitgifte door PMR aan de betreffende investeerder, ter hoogte van € 250.000, wederom tegen een rente van 8% per jaar. Toen ook deze rente niet werd betaald heeft de investeerder de vaststellingsovereenkomst ontbonden en de volledige obligatielening opgeëist. Daarmee heeft de investeerder het faillissement van PMR aangevraagd.

Het hof overweegt dat in de vaststellingsovereenkomst ontbinding is uitgesloten. Dat neemt volgens het hof niet weg dat is komen vast te staan dat de rente niet door PMR wordt betaald. Het hof oordeelt dat summierlijk is gebleken van een vordering van de investeerder op PMR. Daarnaast is summierlijk gebleken dat PMR ook de rentevorderingen van zeven andere investeerders onbetaald laat. Omdat het Openbaar Ministerie beslag heeft gelegd op de banksaldi van PMR en PMR in een e-mail aan haar investeerders te kennen heeft gegeven dat zij zelf ook niet verwacht dat de obligatiehouders hun gehele inleg vermeerderd met de rente zullen terugkrijgen, komt het hof tot het oordeel dat PMR is opgehouden te betalen. Het hof vernietigt de beschikking in eerste aanleg en spreekt het faillissement van PMR uit.

S.J. van den Boogert, oktober 2025

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 12-06-2025

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2025:1658

Zaaknummer: 200.354.543_01

Rechters: R.R.M. de Moor, T. van der Valk en J.B. Smits

Advocaten: A.J.M. Dekkers en J.C.M. van der Biezen

Wetsartikelen: 1 Fw

RECHTSPRAAK

WHOA: verlenging afkoelingsperiode. Vorderingen gekwalificeerd als 'belangrijke vooruitgang', mede vanwege trage reactie Belastingdienst

De rechtbank wijst het verzoek tot verlenging van de afkoelingsperiode toe, omdat belangrijke vooruitgang is geboekt. Hierbij weegt de rechtbank mee dat de Belastingdienst traag reageert en dat een liquidatieakkoord wordt aangeboden.

Een vennootschap verzoekt een afgekondigde afkoelingsperiode te verlengen. De schuldenaar stelt dat hij belangrijke vooruitgang heeft geboekt in de totstandkoming van het WHOA-akkoord. Aan de twee belangrijkste schuldeisers, de Belastingdienst en de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO), is een verbeterd conceptakkoord gestuurd. Nadien is de Belastingdienst een aantal keer gevraagd om een inhoudelijke reactie, maar ten tijde van de zitting, ruim twee maanden na het sturen van het conceptakkoord, is kennelijk nog geen reactie ontvangen van de Belastingdienst. RVO laat haar beslissing over het akkoord afhangen van de Belastingdienst. Er is extra financiering aangetrokken voor de aanbidding van het verbeterde akkoord. Als de Belastingdienst en RVO instemmen, wordt het akkoord ook aan de andere stemgerechtigden voorgelegd.

De rechtbank wijst het verzoek toe. Daarbij overweegt de rechtbank dat verzoekster aannemelijk moet maken dat zij belangrijke vooruitgang heeft geboekt in de totstandkoming van het akkoord. De rechtbank en schuldeisers missen nog informatie, maar er is wel een verbeterd conceptvoorstel ter beoordeling voorgelegd en de schuldenaar heeft gesteld de relevante informatie te verstrekken als de Belastingdienst en RVO instemmen met het akkoord. Omdat het bedrijf van verzoekster al is gestaakt omdat een liquidatieakkoord wordt voorbereid en gezien de reactiesnelheid van de Belastingdienst, oordeelt de rechtbank dat belangrijke vooruitgang is geboekt in de totstandkoming van het akkoord.

H.J. de Kloe, oktober 2025

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 02-10-2025

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2025:6190

Zaaknummer: C/01/419114 FT RK 25-524

Rechters: C.A.M. de Bruijn, V.G.T. van Emstede en C.G.E. Prenger

Advocaten: D.P. Schalken

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

Procesrecht: gevolgen faillissement van een van de gedaagden in conventie, tevens eiser in reconventie

De rechtbank schorst de procedure ten aanzien van de failliete gedaagde op grond van artikel 29 Fw. In reconventie krijgen eisers in conventie de gelegenheid de curator op te roepen om het geding over te nemen (art. 27 lid 1 Fw).

Een natuurlijke persoon en een aantal vennootschappen hebben een ex-partner en aan hem gelieerde vennootschappen voor de kantonrechter gedagvaard. De ex-partner zou een schuld hebben opgebouwd in rekening-courant en goederen die hem en zijn gelieerde vennootschappen toebehoren hebben opgeslagen in het bedrijfspand van een van de eisers. In dat verband vorderen eisers loon als bewaarnemer en een veroordeling van gedaagden om de goederen op te halen. In reconventie vordert de ex-partner afgifte van aan hem toebehorende goederen. De kantonrechter heeft in een tussenvonnis twijfels geuit over de ontvankelijkheid van de kantonrechter en partijen in de gelegenheid gesteld zich hierover uit te laten.

Kort na het tussenvonnis is een van de in conventie gedaagde vennootschappen failliet verklaard. De rechtbank schorst daarom op grond van artikel 29 Fw ten aanzien van deze gedaagde de procedure in conventie voor zover de ingestelde vorderingen zien op de betaling van een geldsom. De procedure wordt ook ten aanzien van de overige vorderingen geschorst, omdat deze naar het oordeel van de rechtbank samenhangen met de geldvorderingen. Tegen de niet-failliete gedaagden wordt doorgeprocedeerd.

In reconventie wijst de rechtbank op grond van artikel 27 lid 1 het schorstingsverzoek van eisers in conventie toe. De eisers in conventie krijgen de gelegenheid de curator op te roepen in het geding. Geeft de curator hieraan geen gehoor, dan kan op grond van artikel 27 lid 2 Fw ontslag van instantie worden gevraagd.

H.J. de Kloe, oktober 2025

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 10-09-2025

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2025:8132

Zaaknummer: 11641424

Rechters: M.J.C. van Leeuwen

Advocaten: F. Ortiz Aldana en E.M. Uijttewaal

Wetsartikelen: 27 Fw en 29 Fw

RECHTSPRAAK

Zorgplicht curator om verontreinigde zaken te verwijderen

Een faillissementscurator kan op grond van de maatschappelijke zorgvuldigheid (art. 6:162 BW) verplicht zijn tot verwijdering van verontreinigde zaken na faillissement, ook als deze niet meer tot de boedel behoren.

De casus

In deze zaak stond de vraag centraal of een curator verplicht kan zijn om verontreinigde zaken (in dit geval containers met schroot en schroothoudend zand) te verwijderen van een terrein dat vóór het faillissement door natrekking eigendom was geworden van de verhuurder, en dus niet meer tot de boedel behoorde. De curator van een metaalrecyclingbedrijf had na de faillietverklaring de huurovereenkomsten met Middelkoop Beheer B.V. opgezegd en het terrein grotendeels ontruimd, maar 110 containers met inhoud achtergelaten vanwege de hoge kosten van verwijdering. Het afvoeren van de containers zou circa € 700.000 kosten. De verhuurder (Middelkoop Beheer B.V.) liet de containers uiteindelijk zelf saneren voor een bedrag van € 879.750, en vorderde vergoeding van deze kosten van de curator.

Oordeel van de rechtbank en het hof

De rechtbank en het hof oordeelden dat de curator, hoewel de containers niet meer tot de boedel behoorden, op grond van de maatschappelijke zorgvuldigheid (art. 6:162 BW) verplicht was tot verwijdering. Het hof voegde daaraan toe dat de curator het bedrag mocht terugvorderen van verweerders als de boedel onvoldoende actief zou blijken te hebben om alle boedelvorderingen te voldoen.

Beoordeling van de Hoge Raad

De Hoge Raad bevestigt dat onder omstandigheden op de curator een eigen, uit artikel 6:162 BW voortvloeiende rechtsplicht kan rusten om zaken te verwijderen die vóór het faillissement door natrekking uit het vermogen van de schuldenaar zijn geraakt. De curator kan dus aansprakelijk zijn voor het achterlaten van zaken met een negatieve waarde, ook als deze niet

(meer) tot de boedel behoren. Dit speelt met name in situaties waarin de curator door zijn handelen een derde opzadelt met aanzienlijke (sanerings)kosten of schade.

De Hoge Raad vernietigt echter het oordeel van het hof voor zover daarin een voorwaardelijke terugbetalingsverplichting aan de curator werd opgelegd. Volgens de Hoge Raad was het hof buiten de grenzen van de rechtsstrijd getreden. De curator heeft namelijk in hoger beroep aangevoerd dat voor zover sprake is van een boedelschuld, de normale afwikkeling van de boedel moet worden afgewacht. De curator heeft geen beroep gedaan op uitstel van betaling wegens onzekerheid of er voldoende actief zou zijn. Ook heeft de curator niet betoogd dat het hof aan verweerders een voorwaardelijke terugbetalingsverplichting dient op te leggen.

A.M.H. Nolte, oktober 2025

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-10-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1528

Zaaknummer: 24/02505

Rechters: M.V. Polak, T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, F.J.P. Lock en A.E.B. ter Heide

Advocaten: T.T. van Zanten, mr. drs. T.E. Booms en B.I. Kraaijoel

Wetsartikelen: 24 Rv